

Henrik Adamsen

Cand. Jur., LL.M.

Christopher Boecksvej 11, mf. Th

3480 Fredensborg

Folketinget

Christiansborg

1240 København K

Att. Retsudvalget v. formand Peter Skaarup (MF)

Fredensborg, 10. januar 2011

Vedr. Navnelovens § 8, stk. 1 og 2 og fortolkningen heraf i Praxis

Den 14. maj 2009 havde undertegnede sammen med 3 repræsentanter fra slægten Krog-Meyer lejlighed til at få foretræde for retsudvalget vedrørende fortolkningen af bestemmelsen i Navnelovens § 8, stk. 1 og navnlig stk. 2 i relation til bindestregs-efternavne, som efter vores opfattelse har mistet eller i hvert fald måttet tåle en væsentlig indskrænkning i den navnebeskyttelse efter lovens § 2 med de to seneste ændringer af navneloven, som på ingen måde var hensigten med disse.

I anledning af vort foretræde, rettede Retsudvalget henvendelse til Justitsministeriet med Spørgsmål nr. 774, hvilket affødte et svar fra Justitsministeriet v. daværende Justitsminister Brian Mikkelsen v. Jens Christian Bülow.

Af dette svar fra Justitsministeriet, som aldrig er fremsendt til undertegnede direkte, hvorfor undertegnede ved et tilfælde har opdaget det på Folketingets hjemmeside, fremgår følgende under pkt. 2 med henvisning til Navnelovsbetænkningen, betænkning nr. 1446/2004, s. 119:

"Som anført under pkt. 5.1.1 er efternavnet ofte udtryk for en slægtsmæssig tilknytning til andre bærere af samme navn. Dette er også naturligt i dansk sammenhæng, hvor navnelovgivningen som nævnt siden 1904 har hvilet på et krav om slægtsmæssig tilknytning til et efternavn. Udvalget finder derfor, at hensynet til beskyttelse af slægtsfølelsen fortsat bør være et tungtvejende hensyn ved udformningen af den kommende navnelov (navneloven af 2006, min tilføjelse), og at dette hensyn som udgangspunkt er tilstrækkeligt tungtvejende til fortsat at afskære individuelle ønsker om at tage et eksisterende efternavn, medmindre der foreligger den fornødne slægtsmæssige tilknytning. Udvalget finder imidlertid, at afvejningen af hensynet til den, der ønsker et navn, overfor hensynet til den, der i forvejen bærer det pågældende navn, må falde forskelligt ud afhængig af, hvor udbredt det navn, der er tale om, er. Et navn, der bæres af et forholdsvis begrænset antal personer, vil således formentlig blive opfattet, som havende en højere grad af individuelt slægtsmæssigt særpræg end navne, der bæres af mange mennesker fordelt over hele landet..."

Det er bare ikke den retsstilling, som Folketinget efterfølgende har vedtaget, til trods for at det fremgår af de almindelige bemærkninger til det fremsatte lovforslag, at man i det hele tilslutter sig netop bemærkningerne fra navnelovsudvalget, som de fremgår af navnelovsbetænkningen, og til trods for at det ikke fremgår nogetsteds af de doku-enter, som man har kunnet læse sig til under behandlingen af lovforslaget i Folketinget.

For eksempel kan det nævnes, at det fremgår af lovens § 8, stk. 2, at bindestregs-efternavne i henhold til lovens øvrige bestemmelser, skal betragtes som ét efternavn, men alligevel har man – i hvert fald i Familiestyrelsen og hos de kordegne – der er overladt at administrere loven i det daglige – valgt ikke at betragte lovens § 8, stk. 1 som en øvrig bestemmelse i forhold til § 8, stk. 2, således at to personer, der hver især bærer et ubeskyttet efternavn, kan slå disse to efternavne sammen til et bindestregs-efternavn, helt uden hensyn til om det således dannede bindestregsefternavn ville være beskyttet efter lovens §§ 2 og 3, og således uden at tage hensyn til hvorvidt bindestregsefternavnet i forvejen er et beskyttet efternavn.

Af svaret fra Justitsministeriet på spgm. 774 fra Retsudvalget, fremgår endvidere: **”Bestemmelsen i navnelovens § 8, stk. 1, hviler således også på den forudsætning, at der enten skal være en slægtsmæssig tilknytning til de navne, der efter bestemmelsen kan forbindes med en bindestreg, eller at der er tale om navne, som efter lovens § 2, stk. 1, ikke er beskyttede, idet de bæres af mere end 2.000 personer.”**

Det er vores opfattelse, at den valgte administrative praksis betyder, at bindestregs-efternavne ikke længere er beskyttet selv når de bæres af mindre end 2000 personer, fordi man ikke administrativt respekterer hensigten med og ordlyden af lovens § 8, stk. 2 ved ikke f.eks. at indarbejde en undtagelse til udgangspunktet i § 8, stk. 1, som f.eks. kunne fastslå, at adgangen til at slå to navne sammen til et bindestregsefternavn **ikke** gælder, når det således nydannede navn udgør et bindestregs-efternavn, som efter § 8, stk. 2 betragtes som ét efternavn, og som er beskyttet efter lovens §§ 2 og 3, fordi det bæres af under 2000 personer, med mindre der opnås samtykke til at tage navnet, jf. herved lovens § 4, stk. 1, nr. 7, fra samtlige nuværende bærere af det pågældende bindestregsefternavn.

Den nuværende fortolkning og administration af loven betyder konkret i forhold til slægten Krog-Meyer, at to personer i Varde, som har båret navnene Krog henholdsvis Meyer, til trods for at der ikke er den fjerneste slægtsmæssige tilknytning mellem disse to personer og slægten Krog-Meyer, nu kan kalde sig Krog-Meyer, fordi man ikke i praksis respekterer den navnebeskyttelse, som burde følge af det forhold, at alene ca. 60 personer bærer navnet Krog-Meyer i dag, jf. herved lovens §§ 2 og 3, fordi man ikke følger lovens § 8, stk. 2's ordlyd om, at et bindestregsefternavn i forhold til lovens øvrige bestemmelser betragtes som ét efternavn. Tilsvarende gælder alle andre bærere af andre beskyttede bindestregsefternavne.

Alternativt må man ophæve den retsstilling, hvorefter § 8, stk. 1 betragtes som en øvrig bestemmelse i loven i forhold til § 8, stk. 2, evt. gennem udsendelse af en administrativ forskrift herom i enten bekendtgørelses- eller cirkulæreform.

Dermed opnår man ikke det, der var et af lovens hovedformål, som – hvis man respekterer navnelovsbetænkningen og navnelovens forarbejder – var, at beskyttede efternavne fortsat er beskyttede for dem, der bærer navnet, med mindre samtlige bærere deraf giver samtykke til, at fremmede kan tage navnet.

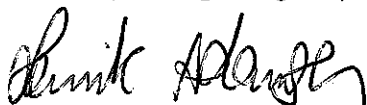
Det er endvidere blevet os oplyst, at Folketingets Retsudvalg til enhver tid har myndighed til at pålægge en minister at administrere en given lov på en bestemt måde.

Det er vores opfattelse, og ærinde overfor Retsudvalget, at anmode om, at Retsudvalget opfordrer og/eller pålægger Justitsministeren at både efterleve og administrere navneloven efter dens hensigt.

Kopi af nærværende er fremsendt til Justitsministeriet, til orientering.

Såfremt yderligere oplysninger måtte være fornødne for udvalget, stiller jeg og andre repræsentanter os gerne til rådighed for udvalget, og vil gerne – såfremt udvalget måtte ønske det – søge foretræde for det samlede retsudvalg for at beskrive vores ønske.

På den oprindelige Krog-Meyer slægts vegne

Henrik Adamsen

Cand. Jur., LL.M.